

زخم روی زخم

روایت زهرا جعفرزاده از چالش‌های درمانی معتادان بستری و پذیرش آنها در بیمارستان‌ها

لایحه حجاب دوباره برگشت خورد

بررسی مواجبه شورای نگهبان با مصوبه مجلس درگفت‌وگو با نمایندگان

سهام خواهی ۱۰۰ میلیارد تومانی

روایت سپهر خرمی درباره ماجرای حواله‌های خودرو از درخواست علیرضا دبیر تا تهدید ملی پوشان فوتبال

بیست و هشتمین شماره سیاست نامه منتشر شد

علی ورامینی / دبیر گروه فرهنگ: «نمی‌دانم آقای بیضایی اصولاً می‌تواند در این سن کاری انجام دهد یا نه؟». این سخن وزیر فرهنگ و ارشاد در مرداد سال ۹۵ است. نه در دولت احمدی‌نژاد یا دولت فعلی که تکلیف آدمی با ایده و عمل‌شان مشخص است. این سخن وزیر فرهنگ است که قرار بود از پس شرایطی که امثال بیضایی را به مهاجرت اجباری سوق داد گره‌ای بگشاید و فرش قرمز برای آنان که اعتبار فرهنگ و هنر ایران هستند، پهن کند. قرار بود آن سال‌ها بازگشت امثال بیضایی تسهیل شود؛ بیضایی‌ای که در چند سال اول مهاجرت کبری‌اش بیشتر از همه سه دهه قبلش در ایران کار بر روی صحنه برد. کاه کهنه نمی‌خواهم به باد دهم. می‌دانم که خیلی‌ها مثل من امروز، حسرت همان سال ۹۵ را می‌خورند. همان سالی که حداقل برگشتن و برنگشتن بیضایی مطالبه بود و دغدغه. **۱۲**

در غربت

سید رضی موسوی مستشار نظامی ایران در سوریه با حمله موشکی به شهادت رسید

ترور مسئول پشتیبانی جبهه مقاومت

دفع کرد و از فرماندهان ارشد سپاه پاسداران انقلاب اسلامی در پرورنده سوریه بود. شهید رضی موسوی طی سال‌های گذشته چندین بار مورد سوء قصد رژیم صهیونیستی قرار گرفته بود. شهید موسوی یکی از بزرگ‌ترین و برجسته‌ترین فرماندهان نیروی قدس سپاه پاسداران بود. روابط عمومی کل سپاه در اطلاعیه‌ای از شهادت سید رضی موسوی از مستشاران نظامی قدیمی سپاه در سوریه خبر داد. **۱۷**

در پی شهادت سید رضی موسوی مستشار ارشد سپاه پاسداران جمهوری اسلامی ایران در حمله زینبیه دمشق، خبرنگار شبکه خبری المیادین از دمشق گزارش داد: «دشمن با استفاده از سه موشک، سید رضی را به شهادت رساند». شهید رضی موسوی در تمام مراحل پشتیبانی در جنگ سوریه شرکت کرده بود. او در نبردهای صحرا و حومه دمشق شرکت داشت و از افراد ثابت قدمی بود که حمله غرب حلب را

همیشه استاد

بازخوانی اندیشه و کارنامه بهرام بیضایی در هشاد و پنجمین زادروز او

با نوشته‌هایی از: طهماسب صالح‌جو، جابر قاسم‌علی، امیر سبحانی، رضا صائمی

گزارش فرهنگ ۱۴-۱۵

گزارش اقتصاد ۱۰-۱۱

مقایسه حقوق کارگران و کارمندان در دولت‌های روحانی و رئیسی

شکاف تورم و دستمزد در عصر تحریم

▲ در روزهای اخیر، وزیر کار صحبت‌هایی داشت مبنی بر اینکه افزایش ۵۷ درصدی مزد ۱۴۰۱ تورم‌زا بوده و اگر آن سال دستمزد تا این پایه افزایش نمی‌یافت، در سال ۱۴۰۱ تورم به ۴۵ درصد نمی‌رسید. وزیر کار امانت‌گفت که چرا در سال ۱۴۰۲ که دستمزد فقط ۲۷ درصد افزایش یافت، باز هم تورم روی ۴۵ درصد باقی ماند؟ ▲ در طول دهه‌های ۷۰ و ۸۰ رشد دستمزدها معمولاً فراتر از نرخ تورم بوده و به بهبود عمومی وضعیت نیروی کار منجر شده است اما از پایان دهه ۸۰ و با وضع تحریم‌های خارجی علیه اقتصاد ایران، نرخ تورم در کشور به شدت افزایش یافته اما منابع در اختیار دولت به قدری نبوده که بتواند دستمزد کارکنان خود را متناسب با تورم اصلاح کند.

سرمقاله

این راهم پاسخ دهید

اگر هر روز خبر از افتتاح فلان طرح یا بهمان برنامه دهیم، فقط هنگامی پذیرفتنی و مؤثر و مفید فایده است که در کنار آن آثار رشد اقتصادی و اشتغال در سفره مردم دیده شود. حتی می‌توان در کوتاه‌مدت تورم را هم نادیده گرفت، مشروط بر اینکه رشد اقتصادی برقرار و بازار کار پویا باشد. متأسفانه برخلاف ادعاهای رسمی هیچ‌کدام از این دو شاخص در مسیر بهبودی و مطابق وعده‌های داده‌شده قرار ندارند و البته با ادامه سیاست‌های موجود نیز نمی‌توانند در مسیر بهبودی قرار گیرند. قضیه روشن است. اندازه افزایش حقوق و دستمزد کارگران و کارمندان در این دولت پذیرفتنی نیست. حتی در مقایسه با دولت قبلی که تحت بدترین شرایط تحریمی ترامپ قرار داشت، رشد دستمزدهای کارگری نسبت به نرخ تورم اندکی بیشتر از این دولت بوده است، زیرا اکنون افزایش حقوق و دستمزد نسبت به تورم پایین‌تر است. معنای روشن این سیاست چیست؟ اینکه وضع طبقات مزد و حقوق‌بگیر، نه تنها بهبودی پیدا نکرده و در سال آینده هم بهتر نخواهد شد، بلکه نسبت به گذشته بدتر می‌شود و مهم‌تر اینکه هیچ بهره‌ای از رشد اقتصادی کشور نصیب آنان نمی‌شود. این سیاست خلاف توسعه اقتصادی، عدالت، اخلاق و نیز وعده‌های داده‌شده است. اگر قرار باشد عدالت رعایت شود، رشد دستمزدها و حقوق کارگران و کارمندان باید معادل نرخ تورم بعلاوه نرخ رشد اقتصادی و حتی بیش از آن باشد. همین وضعیت است که کارمندان و کارگران را به شغل‌های دوم و سوم کشانده و جسم و ذهن آنان را فرسوده می‌کند. درباره اشتغال نیز براساس گفته‌های رسمی و شواهد میدانی می‌توان گفت که مشاغل غیرتخصصی و با دستمزدهای بسیار پایین برای افراد وجود دارد. ولی در نقطه مقابل اغلب کسانی که فرزندان تحصیل‌کرده دارند درگیر مسئله اشتغال آنان هستند. شاید در این میان حمل‌ونقل اینترنتی درون‌شهری به داد جامعه رسیده است که بخشی از بازار اشتغال برای افراد تحصیل‌کرده و متخصص را تأمین کرده است تا با خودرویی خود به امر معاش بپردازند. ولی اینها تأمین‌کننده عرضه مناسب شغل نیست، چون سرسرمایه‌گذاری مولد صورت نگرفته است. شواهد میدانی هم حاکی از ترس شدید کارگران از بیکاری است. اخیراً چند تن از کارگران به علت اخراج در محیط کارخانه خودکشی کرده‌اند، در حالی که می‌دانیم بیکاری اگر همراه با امید به اشتغال مجدد باشد، مشکل حادی نیست و کارگران را به چنین واکنشی تشویق نمی‌کند. فقط هنگامی که بیکاری معادل سقوط اقتصادی و منتفی شدن اشتغال بعدی باشد آنان را به مرز خودکشی می‌رساند. **۱۳**